

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 4 stycznia 2019 r. – A.P. / Riigiprokuratuur

(Sprawa C-2/19)

(2019/C 93/44)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: A.P.

Uczestnik postępowania: Riigiprokuratuur

Pytania prejudycjalne

Czy uznanie wyroku państwa członkowskiego i nadzór nad jego wykonaniem są zgodne z decyzją ramową Rady 2008/947/WSiSW⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych także wtedy, gdy w wyroku tym wykonanie kary pozbawienia wolności osoby skazanej zostaje zawieszane bez dodatkowych nakazów, tak iż jedynym obowiązkiem tej osoby jest niepełnienie w okresie próby nowego umyślnego przestępstwa (chodzi o warunkowe zawieszenie wykonania kary w rozumieniu § 73 estońskiego kodeksu karnego)?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych (Dz.U. 2008, L 337, s. 102).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 4 stycznia 2019 r. – „Owergaz Mrezhi” AD, Sdruženje s nestopanska cel „Byłgarska gazowa asociacija” / Komisija za energijno i wodno regulirane

(Sprawa C-5/19)

(2019/C 93/45)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Owergaz Mrezhi” AD, Sdruženje s nestopanska cel „Byłgarska gazowa asociacija”

Strona przeciwna: Komisija za energijno i wodno regulirane

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 36 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE dopuszczającą środek krajowy taki jak rozpatrywany, określony w art. 35 Zakon za energetikata (ustawy o energetyce) i rozwinięty w art. 11 Naredba nr 2 z dnia 19.3.2013 r. za regulirane na cenite na prirodniya gaz na dyrżawnata Komisija za energijno i wodno regulirane (rozporządzenia nr 2 w sprawie regulacji cen gazu ziemnego przyjętego przez państwową komisję ds. regulacji energii i wód), w którym przewidziano poniesienie w całości przez odbiorców finansowego ciężaru związanego z obowiązkami użyteczności publicznej nałożonymi na przedsiębiorstwa energetyczne, przy uwzględnieniu że:

- a) ciężar ekonomiczny wynikający z obowiązków użyteczności publicznej nie dotyczy wszystkich przedsiębiorstw energetycznych;
 - b) cena wynikająca z obowiązków użyteczności publicznej jest ponoszona zasadniczo przez odbiorców końcowych, którzy nie mogą jej zaskarżyć, nawet jeśli kupują gaz ziemny po cenach nieregulowanych od końcowych dostawców;
 - c) brak jest rozróżnienia w zakresie ponoszonego przez różne rodzaje odbiorców ciężaru ekonomicznego związanego z wykonaniem obowiązków użyteczności publicznej;
 - d) nie wskazano okresu stosowania tego środka;
 - e) wyliczenia wartości obowiązków użyteczności publicznej dokonuje się na podstawie metody obliczenia kosztów, według modelu prognostycznego[?]
- 2) Czy art. 3 dyrektywy 2009/73/WE, uwzględniając także motywy 44, 47, 48 i 49 tej dyrektywy, dopuszcza przepis krajowy taki jak § 5 przepisów przejściowych i końcowych Zakon za normatiwnite aktowe (ustawy o aktach normatywnych), na mocy którego zwolniono Komisija za energijno i wodno regulirane z obowiązków określonych w art. 26–28 Zakon za normatiwnite aktowe, a w szczególności z obowiązków w ramach opracowania projektu aktu wykonawczego związanych z poszanowaniem zasad niezbędności, zasadności, przewidywalności, przejrzystości, zgodności, subsydiarności, proporcjonalności i stabilności, przeprowadzeniem konsultacji społecznych z obywatelami i osobami prawnymi, publikacją wstępnego projektu i jego uzasadnienia, a także przedstawieniem powodów przyjęcia aktu, w tym w zakresie jego zgodności z prawem Unii Europejskiej?

(¹) Dz.U. 2009, L 211, s. 94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad (Bułgaria) w dniu 7 stycznia 2019 r. – postępowanie karne przeciwko RH

(Sprawa C-8/19)

(2019/C 93/46)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym

RH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia ustawodawstwa krajowego, a mianowicie art. 489 ust. 2 Nakazatelen protsesualen kodeks, nakładająca na sąd odsyłający obowiązek orzeczenia bezpośrednio w przedmiocie zgodności z prawem tymczasowego aresztowania w ramach postępowania karnego – zamiast oczekiwać na udzielenie odpowiedzi przez Trybunał, podczas gdy sąd ten skierował do Trybunału wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczący zgodności z prawem tego aresztowania – jest zgodna z art. 267 TFUE i art. 47 akapit drugi karty [praw podstawowych Unii Europejskiej]?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- 2) a) Ze względu na motyw 16 zdanie ostatnie dyrektywy 2016/343 (¹) – czy sąd krajowy powinien dokonać wykładni prawa krajowego w ten sposób, że przed rozstrzygnięciem w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania ma on obowiązek „sprawdzić, czy istnieje materiał dowodowy [...], który wystarcza do uzasadnienia danej decyzji”[?]